

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

English Translation	Hebrew Text
Then Moses and the children of Israel sang this song to Hashem, and they said, saying: "I shall sing to Hashem, for He has triumphed gloriously; horse and its rider He has cast into the sea." Behold,	אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. הנה
To understand the matter of the splitting of the sea. Also, according to the route of the Israelites from Egypt to the Land of Israel, they had no path through the sea, but Hashem commanded them to turn back and encamp, etc. (And they did not cross the sea from one side to the other, but rather, on the same side they descended, on that very side they ascended).	להבין ענין קי"ס. וגם הלא לפי דרך בני" ממצרים לא"י לא היה להם דרך על הים אלא שצוה ה' וישבו ויחנו כו' (וגם לא עברו את הים מעבר לעבר אלא באותו צד שירדו באותו (צד עצמו עלו).
The reason is as it is written: "And Egypt will know that I am Hashem." And this requires understanding, for it is written: "And the waters covered their enemies; not one of them remained."	הטעם כתיב וידעו מצרים כי אני ה'. וצריך להבין דהא כתיב ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר.
Rather, the matter is that there is an "Egypt" within every person and in every time. Therefore, they said: "In every generation, a person must see himself as if he had left Egypt," and it is written: "So that you may remember the day of your exodus from the land of Egypt all the days of your life."	אלא הענין כי הנה יש מצרים בכל אדם ובכל זמן. ולכן אמרו בכל דור ודור חייב אדם לראות א"ע כאלו הוא יצא ממצרים וכתיב למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך.
And it is taught in the Tosefta that one must also remember the splitting of the sea. And the matter is as follows: Our sages said that the world stands on three things—on Torah, on divine service, and on acts of kindness.	ואיתא בתוספתא שצריך לזכור ג"כ קריעת ים סוף והענין כי הנה ארז"ל על ג' דברים העולם עומד. על התורה ועל העבודה ועל גמ"ח.
Divine service refers to the sacrifices, where fire from above would descend upon the altar—like a lion consuming the sacrifices. And after the Temple was destroyed, prayer was instituted in place of the sacrifices, meaning that one should surrender one's animal soul to be absorbed in the fire from above,	עבודה הן הן הקרבנות שהיה אש שלמעלה יורד ע"ג המזבח ארי' דאכיל קורבנין. ומשחרב בהמ"ק תקנו תפלה כנגד הקרבנות דהיינו למסור נפשו הבהמית שתוכלל באש

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

which is the aspect of great love that comes from above, an awakening from above, etc.	של מעלה בחי' אהבה רבה הבאה 'מלמעלה ואתערותא דלעילא כו
And to understand how this is hinted at in prayer—how the fire from above descends—the matter is that they instituted in the Amidah prayer to say all blessings with "Blessed are You, etc."	ולהבין כיצד הוא מרומז בתפלה איך שיוּרד בחינת אש שלמעלה. אך הענין זהו אשר תקנו בש"ע לומר כל 'הברכות ברוך אתה כו
And this is similar to what is written: "Blessed be Hashem, the God of Israel, from the world to the world," meaning from the concealed world to the revealed world, that is, from the aspect of surrounding all worlds to filling all worlds, for "Hashem is the God."	והוא ע"ד מ"ש ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. פי' מעלמא דאתכסייא לעלמא דאתגלייא דהיינו מבחי' סוכ"ע לממכ"ע כי הוי"ה הוא האלהים
And when one connects his animal soul to the One Hashem, then also the fire from above, from the aspect of surrounding all worlds, dwells and is revealed within his soul. And this is the meaning of "Blessed"—a term of drawing down from the concealed to become in the aspect of "You," in direct address.	וכשמקשר נפשו הבהמית לה' אחד אזי גם בחי' אש שלמעלה מבחי' סוכ"ע שורה ומתגלה בנפשו. וזהו ברוך לשון המשכה מהעלם אל להיות בבחי' אתה לנוכח

And the explanation of the matter is as follows: Our sages said, "Everything that exists on dry land exists in the sea." The sea is the aspect of the concealed world (Alma De'itkasya), while the dry land is the aspect of the revealed world (Alma De'itgalya).	וביאור הענין כי הנה ארז"ל כל מה שיש ביבשה יש בים. ים הוא בחי' עלמא דאתכסיא ויבשה הוא בחי' עלמא דאתגליא.
The difference between dry land and the sea in the physical world is that the creatures in the sea are not visible outside of it, for the sea covers them, and their life and existence are specifically within the sea. They cannot live on dry land, for they would immediately die.	והנה ההפרש שבין יבשה לים בגשמיות הוא שהברואים שבים אינם נראים לחוץ כי הים מכסה עליהם וגם חיותם וקיומם הוא בתוך הים דוקא וא"א להם לחיות ביבשה שמיד מתים
However, the creatures of the dry land—where "the earth brings forth its vegetation and produces fruit above"—even though they draw their sustenance from the earth, they appear as independent entities.	משא"כ ברואים שביבשה הנה הארץ תוציא צמחה ועושה פרי למעלה. והגם שינקותם ממנה הם נראים כאלו הן יש

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

This is even more so regarding other creatures that possess a living soul of their own kind.	ודבר בפ"ע ומכ"ש שאר הברואים אשר בהם נפש חיה למינה.
Similarly, this distinction can be understood on a spiritual level above—the difference between Alma De'itkasya (the concealed world) and Alma De'itgalya (the revealed world).	ועד"ז יובן ההפרש ברוחניות למעלה ההפרש בין עלמא דאתכסיא לעלמא דאתגלייא.
For from my own flesh, I perceive that within the soul, there are intellect and emotions. The intellect is divided into three parts, and the emotions into seven. Upon these, there are three garments—thought, speech, and action—each further divided into many details. In general, they comprise five levels: intellect, emotions, thought, speech, and action, corresponding to Nefesh, Ruach, Neshama, Chaya, Yechida (Naranach"i).	כי הנה מבשרי אחזה שיש בנשמה שכל ומדות והשכל נחלק לג' והמדות לז' ויש עליהם ג' לבושים מחדו"מ וגם הם מתחלקים לפרטים רבים ובכללן הם ה' בחינות שכל ומדות ומחדו"מ כנגד נרנח"י
There are many levels, one higher than the next, and all of them exist within Naranach"i, where each one has an aspect unique to itself that another does not possess.	וכמה מיני מדרגות גבוה מעל גבוה וגבוהים עליהם כולם הם בבחי' נרנח"י כל אחד יש לו בחי' בפני עצמו מה שאין בחבירו
There are those who serve Hashem with the level and mode of total soul expiring (kalot hanefesh), and likewise, in the soul's experience in Gan Eden, there are many different levels and distinctions.	יש מי שעובד בבחי' ומדרגת כלות הנפש כו' וכן הנשמה בפ"ע בג"ע יש כמה בחי' ומדרגות שונות
Some of these levels exist in the realm of Alma De'itgalya, where the distinctions and separations between levels are apparent and revealed.	אך יש מהן בבחי' עלמא דאתגליא שנראים המדרגות מופרדים בגילוי
However, there are some that exist in Alma De'itkasya, where they are completely nullified in their source—namely, the level of Sovev Kol Almin (Sovev), where "before Him, all is considered as nothing."	ויש מהם שהם עלמא דאתכסיא שהם בטלים במציאות במקורם שהוא בחי' סוכ"ע דכולא קמיה כלא חשיב
This was the level of Moses, as it is written about him: "For I drew him from the water"—meaning from the aspect of the sea, Alma De'itkasya.	ומבחי' זו היתה מדרגת משה רבינו ע"ה שנאמר עליו כי מן המים משיתו מבחי' ים עלמא דאתכסיא

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

Therefore, he was "heavy of mouth"—the aspect of speech and revelation was withheld from him because he had a superior level of absolute self-nullification (bittul b'metziut), as it is written: "And we are nothing."	ולכן היה כבד פה שבחי' דבור והתגלות נמנע ממנו לפי שהיה לו יתרון ומעלה בבחי' ומדרגת בטול 'במציאות במאד כמ"ש ונחנו מה כו
And this is the meaning of the blessing: "Blessed are You... from the world to the world"—that the level of Alma De'itkasya and Sovev Kol Almin, which is the aspect of nullification where "all is as nothing before Him," should be drawn down in revelation also within Alma De'itgalya,	וזוהו ענין הברכה ברוך אתה כו' מן העולם ועד העולם שיהיה בחי' עלמא דאתכסייא ובחי' סוכ"ע שהוא בחי' בטול דכולא קמיה כלא חשיב נמשך בגלוי גם בעלמא דאתגלייא
"And all flesh shall see..."Isaiah 40:5	'וראו כל בשר כו
However, every aspect of blessing and drawing down from above to below is the aspect and level of the service of the Kohen.	אך כל בחי' ברכה והמשכה מלמעלה למטה זו היא בחי' ומדרגת עבודת הכהן.
But the service of the Levites was of a different nature—it was from below to above, as it is written: "And the Levite shall serve."	אבל עבודת הלויים מדה אחרת היתה בם היא ממטה למעלה דכתיב ועבד הלוי.
Their service was in the aspect of Alma De'itkasya (the concealed world), so that the aspect and level of Alma De'itgalya (the revealed world) would not be seen at all, and it would not occupy any space, as it is written: "You alone are Hashem," meaning He is not within the category of worlds at all—not in the category of Memaleh (immanent light) nor in the category of Sovev (transcendent light).	הוא שבחי' עבודתו היא בבחינה עלמא דאתכסייא שלא יהיה בחי' ומדרגת עלמא דאתגלייא נראה לבחי' ומדרגה כלל ולא יהיה תופס מקום כלל כמ"ש אתה הוא הוי' לבדך וגו' שאינו בגדר עלמין כלל לא בגדר ממלא ולא בגדר סובב.
Therefore, their service was through song and melody, for the nature of melody is that it consists only of an inner stirring of the soul due to the revelation of movement, not because the movements themselves contain any intellect or novelty, but rather because the revelation of movement arouses the revelation of the heart.	ולזה היתה עבודתם בשירה וזמרה בנגון. כי ענין הנגון הוא שאין בו רק התפעלות הנפש מפני גילוי התנועות ולא מפני שיש בתנועות ההם מצד עצמם שום שכל והתחדשות אלא מפני גילוי התנועה מתעורר גילוי הלב.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

Therefore, even an old melody can arouse and inspire because of the revelation of its movement.	ולכן אפילו בנגון ישן יש התעוררות ו.התפעלות מפני גילוי התנועה שבה.
This is the essence of the Levite's service in song—to be an emotional stirring of the soul from within itself, not from intellectual comprehension that produces understanding.	כך הוא ענין עבודת הלוי בשירה להיות בחי' התפעלות הנפש מצד עצמה ולא 'מצד השגה להוליד מבינתו כו'.
Since his service is in the aspect of "You alone are Hashem," where no thought can grasp Him at all, the stirring is purely from the innermost will of the heart (Ratzon HaLev), reaching the essence of the soul itself, the point of the heart, and not remaining merely in a surrounding, distant way.	מאחר שעבודתו בבחי' הוא בחי' אתה הוא ה' לבדך וגו' דלית מחשבה תפיסא ביה כלל אלא התפעלות רעותא דלבא שיהיה נוגע עד הנפש נקודת הלב ולא להיות בחי' מקיף לבד.
In this manner, Pesukei DeZimra (Verses of Praise) were instituted before Kriyat Shema.	ועד"ז נתקן פסוקי דזמרה קודם ק"ש.
This is why they are called Pesukei DeZimra—they are similar to melody, which serves only to expand the speech and explain the matter with additional detail, so that the heart and soul are ignited and inspired by it.	ולכן קוראין אותן פסוד"ז שהם כעין בחי' נגון שהוא רק הרחבת הדבור וביאור הענין בתוספת ביאור לפרש הדבר היטיב להלהיב לבו ונפשו שיתפעל מזה.
But if one recites the verses without them touching the essence of his heart, this is not considered Zimra (song) or melody, and it is not a complete service.	משא"כ כשאומר הפסוקים ואינו נוגע לנקודת לבבו אין זה בחי' זמרה ונגון ואין זו עבודה תמה.
This is the meaning of "I shall sing to Hashem, for He has triumphed gloriously."	וזוהו אשירה לה' כי גאה גאה.
The explanation is that the aspect of "I shall sing" (Ashira) is because "He has triumphed" (Gaa Gaa)—above and beyond.	פי' שבחי' אשירה הוא מפני כי גאה למעלה מגאה.
"Triumphed" (Gaa) refers to the aspect of Sovev Kol Almin (transcendent light), where before Him all is considered as nothing.	וגאה הוא בחינת סובב כל עלמין דכולא קמיה כלא חשיב.
And "above and beyond" (Gaa Al Gaa) refers to Hashem Himself in His infinite essence—Blessed be He—where no thought can grasp Him at all, as it is	וגאה על גאה הוא יתברך בעצמו ובכבודו אין סוף ברוך הוא ממש דלית מחשבה תפיסא ביה כלל בחינת אתה

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

written: "You alone are Hashem," and "His holiness is beyond all comparison."	הוא ה' לבדך וגו' לא נערוך אליו קדושתו.
The meaning is that even His holiness, which is separate and transcendent, is beyond any possible comparison, for He is not within the category of worlds at all.	פי' שאפילו קדושתו שהוא קדוש ומובדל כו' לא נערוך אליו לפי שאינו בגדר עלמין כלל.
Therefore, "horse and its rider He has cast into the sea."	ולכן סוס ורוכבו רמה בים.
For behold, it is written: "For You ride upon Your horses, Your chariots are salvation." Habakkuk 3:8	כי הנה כתיב כי תרכב על סוסך מרכבותיך ישועה.
The explanation of the matter is that letters are called "horses," just as a horse is nullified to its rider and the rider guides it.	וביאור הדבר דהנה האותיות נקראים סוסים כמו שסוס בטל לגבי רוכבו והרוכב מנהיגו.
So too, the letters of speech are nullified to the intellect, and the intellect directs them wherever it desires.	כך הנה אותיות דבורו הם בטלים לגבי השכל והשכל מנהיגו לכל אשר יחפוץ יטנו.
However, nevertheless, there is an advantage in the horse—it can transport the rider to a place where the rider himself would not be able to reach.	אך מ"מ יש יתרון מעלה בסוס שיכול להוליך את הרוכב למקום שאין הרוכב יכול לילך שם.
Similarly, there is an advantage and superiority in the letters of speech—they can elevate the intellect to a very high level beyond what the intellect could attain through its own understanding.	וכך יש יתרון ומעלה באותיות הדבור שיכולים להגביה את השכל למדרגה מאד נעלה מה שאין ביכולת השכל להשיג מצד עצם השכלתו.
As is evident experientially, through speech, one's intellectual comprehension is enhanced.	כמו שנראה בחוש שע"י הדבור יתוסף השפעת שכל בשכלו.
Likewise, in the soul of a person who speaks in prayer, even though speech is merely a garment of the soul and has no comparison at all to the essence of the soul—where only a radiance of it extends to become intellect and emotions—	וכך הוא הענין בנפש האדם המדברת בתפלה הגם שהדבור הוא רק מלבושי הנפש ואין לו ערך כלל לגבי מהות הנפש עצמה שהאר' ממנה בלבד היא מתפשטת להיות שכל ומדות כו'.
Nevertheless, from the aspect of speech, an encompassing light is formed for the soul, enveloping	מ"מ מבחי' הדיבור נעשה אור מקיף להנשמה שמקיפה מראשה ועד רגלה

Alter Rebbe - Torah Ohr
Parshas Beshalach
אז ישיר משה ובני ישראל

it from head to foot, binding it in the "bond of life with Hashem" Himself, as explained in the Tanya.	להיות צרורה בצרור החיים את ה' ממש וכו' כמ"ש בלק"א.
This is something the soul itself could not achieve on its own.	מה שלא היה כח בנשמה מצד עצמה.
And behold, it is written: "He does not desire the might of the horse, nor does He delight in the legs of a man. Hashem desires those who fear Him..."	והנה כתיב לא בגבורת הסוס יחפץ ולא בשוקי האיש ירצה רוצה ה' את 'יראיו כו'.
For the aspect of letters, which are compared to horses, corresponds to the aspect of Gevurot (strengths), as it says: "And they will speak of Your might" and "They will tell of Your mighty acts."	כי בחי' אותיות שהם בחי' סוסים הם בחי' גבורות וכענין וגבורתך ידברו. וגבורותיך יגידו.
"To make known to mankind His mighty acts"—these refer to the numerous and diverse contractions (Tzimtzumim) and veils that bring about the creation of both the higher and lower worlds.	להודיע לבני האדם גבורותיו. שהם בחי' צמצומים ומסכים הרבים מינים ממינים שונים כדי להתהוות עולמות עליונים ותחתונים.
For in truth, these Gevurot (contractions) are His very strengths, for "before Him, all is considered as nothing."	שבאמת הן הם גבורותיו כו' דכולא קמיה כלא חשיב.
He sees and perceives all generations to the end of time, calling forth the generations from the beginning. With a single thought, He created the world, as explained elsewhere.	והוא צופה ומביט עד סוף כל הדורות וקורא הדורות מראש ובמחשבה אחת. ברא את העולם כו' כמ"ש במ"א.

And this is [the meaning of] "There is one who acquires his world in a single moment."	וזזהו יש קונה עולמו בשעה אחת.
The explanation is that all forms of pleasure that can be drawn down to a finite creation, allowing it to receive enjoyment—even spiritual pleasure, such as the delight of the upper Gan Eden—are called yesh (somethingness).	פי' שכל בחי' תענוגי הנבראים מה שיכול להיות נמשך לנברא בעל גבול להיות מקבל תענוג מזה ואפילו תענוג רוחני וג"ע העליון נק' בחי' יש.
As it is written: "To bequeath substance (yesh) to those who love Me."	וכמ"ש להנחיל אוהבי יש.

Alter Rebbe - Torah Ohr
Parshas Beshalach
אז ישיר משה ובני ישראל

And this aspect of yesh is "acquired in his world" when it is included within the aspect of "a single moment" (sha'ah achat)—which refers to the single thought with which Hashem created the world.	והנה בחי' יש זה קונה עולמו כשנכלל בבחי' שעה אחת שהוא בחי' מחשבה אחת שבה כו' ברא את העולם.
And this is [the meaning of] "He does not desire the might of the horse."	וזוהו לא בגבורת הסוס יחפץ.
The explanation is that Hashem's desire is not illuminated within the Gevurot (strengths and contractions), which are the aspects of letters alone. As it is said, "One who says: I have only Torah [and no deeds]..."	פי' שאינו מאיר חפץ ה' בגבורות וצמצומים בחי' האותיות לבדם כי 'האומר אין לי אלא תורה כו'.
Similarly, "nor in the legs of man"—this refers to those who hold onto the aspect of "horses," meaning intellect and thought that is only directed toward speech and action. In this alone, Hashem's desire does not shine so greatly.	וכן לא בשוקי האיש המחזיקים בחי' הסוסים דהיינו הדעת והמחשבה הצריך לדבור ומעשה בלבד בזה אין חפץ ורצון ה' מאיר כ"כ.
Rather, "Hashem desires those who fear Him"—meaning that His will and desire illuminate within the innermost being of one who is in a state of self-nullification (bittul), as Moshe Rabbeinu said: "And we are nothing."	אלא רוצה ה' שמאיר חפצו ורצונו בפנימיותו את יראיו דהיינו מי שהוא בבחי' בטול כמו שאמר משרע"ה ונחנו מה.
And this [comes] from the soul's inner stirring due to the revelation of His essence and being, may He be blessed.	והוא מצד התפעלות הנפש מפני 'עצמותו ומהותו ית'.

And this is [the meaning of] "those who hope for His kindness."	וזוהו המיחלים לחסדו.
The explanation is that they do not possess love on their own, where their longing is solely to cleave to Him and quench their thirst for closeness. Rather, they await the extension of His kindness—an eternal kindness from world to world—and they hope for it to descend and be drawn down from above, not because it is something that personally affects them.	פי' שאין להם בחי' אהבה מצד עצמם להיות תשוקתם לדבקה בו ית' לרוות צמאונם בלבד אלא להיות המשכת חסדו חסד עולם מעולם ועד עולם ומיחלים כאשר ירד ויומשך מלמעל' ולא שהדבר נוגע לעצמם.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Beshalach

אז ישיר משה ובני ישראל

And this is [the meaning of] "horse and its rider He has cast into the sea."	וזהו סוס ורוכבו רמה בים.
The explanation is that the aspect of letters, which are the root of Chochmah, Binah, and Da'at (intellect), is the source of Alma De'itgalya (the revealed world), which consists of contractions and Gevurot (strengths).	פי' שבחי' האותיות דומ"ח מקור דעלמא דאתגליא שהן הן בחי' צמצומים וגבורותיו.
These were cast up and elevated to the level of the sea—Alma De'itkasya (the concealed world).	רמה והגביה עד בחי' ים הוא עלמא דאתכסיא.
And this is because "He has triumphed gloriously"—for "You alone are Hashem," and before Him, all is as nothing (Kula Kamei Kelo Chashiv), as darkness is like light to Him; thus, Alma De'itkasya and Alma De'itgalya are equal before Him.	והיינו מפני כי גאה גאה שאתה הוא ה' לבדך כולא קמיה כלא חשיב לפניו כחשיכה כאורה דעלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא שוין.
Therefore, "He turned the sea into dry land," and this is [the meaning of] "through the river they passed on foot; there we rejoiced in Him."	ולכן הפך ים ליבשה וזהו בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו.
The explanation is that they rejoiced in His very essence, as it were.	פי' בעצמותו ומהותו כביכול.
However, because at this level "even the enemy said: I will pursue..."	אך מפני כי בבחי' זו גם האויב אמר 'ארדוף כו'.
The explanation is that even the nations of the world seek to draw sustenance and attachment from there, since before Him, darkness and light are equal.	פי' שגם עכו"ם רוצים להיות יניקתם ואחיזתם משם מאחר שלפניו ית' כחשיכה כאורה.
[But] "horse and its rider He has cast into the sea," and therefore it is written, "His eyes watch over the nations," ensuring that "the rebellious shall not be exalted forever"—for the nations do not have access to this exaltation.	וסוס ורוכבו רמה בים ולזה אמר עיניו בגוים תצפינה והסוררים אל ירומו למו סלה שאין לעכו"ם התרוממות זו.
Rather, "the waters covered their enemies"—and they have no outcome but downfall from this very level, for "Hashem is exalted above all nations," and this is the cause of their downfall.	אלא ויכסו מים צריהם ואין להם אלא ירידה מבחי' זו עצמה כי רם על כל גוים ה' וזהו סיבת נפילתם.

Alter Rebbe - Torah Ohr
Parshas Beshalach
אז ישיר משה ובני ישראל

However, "the children of Israel walked on dry land in the midst of the sea," for "the waters were a wall for them on their right and on their left."	אבל ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים כי המים להם חומה מימינם ומשמאלם.
The explanation is as follows: Our sages said that the world stands on three things—on Torah, on divine service, and on acts of kindness. These correspond to right and left.	פי' כי הנה ארז"ל על ג' דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמ"ח. שהוא בחי' ימין ושמאל.
And Israel was "elevated in thought," and therefore we say, "Who has sanctified us with His commandments," for through the mitzvot, they ascend in supreme holiness, from which their souls originate, "and spirit brings spirit and draws spirit."	וישראל עלו במחשבה ולכך אומרים אשר קדשנו במצותיו שע"י המצות הם מתעלים בקודש העליון שמשם שרש נשמתם ורוח אייתי רוח ואמשיך רוח.
Therefore, for them, "horse and its rider He has cast into the sea," and they "walked on dry land," unlike "the rebellious, who shall not be exalted," as mentioned above.	ולכך אצלם סוס ורוכבו רמה בים והלכו ביבשה משא"כ הסוררים אל ירומו כו' כנ"ל.